

بصورت فعال در همه تلاش های مربوط به اعمار صلح، نیاز دارد. چنین برنامه نه تنها یک پروسه فراگیر و مشروع اعمار صلح را تضمین می کند بلکه بطور منتقدانه پروسه صلح دایمی مبتنی بر خواست مردم افغانستان را منتج شده و فرصتی برای مردم و سهم گیری مردم در توسعه آینده کشور، میسر می شود. "گفتگوی مردم افغانستان پیرامون صلح" برجسته میسازد که مردان، زنان و جوانان افغان همه به این نظر اند که خلع سلاح و خلع قدرت ملیشه های محلی، مبارزه با فساد گسترده، معافیت از مجازات در میان پولیس و قوه قضایه، حل تنش های قومی، اختلافات قبیله و نزاع های گروهی که به تحریک درگیری های بزرگ مسلحانه می انجامد، رعایت حقوق بشر و تأمین منصفانه کمک های انکشافی و ارایه خدمات در سراسر افغانستان برای تأمین صلح پایدار در کشور ضروری و مهم شمرده می شوند.

یکی از موضوعات مشترک در "گفتگوی مردم افغانستان پیرامون صلح" که در این گزارش نیز بصورت مفصل بازتاب یافته است، نارضایتی شهروندان افغان از دولت به علت فساد، ضعف حاکمیت قانون و معافیت فراگیر از مجازات برای ناقضین حقوق بشر می باشد. این عوامل به مثابه محرک های عمده برای درگیری های مسلحانه تلقی می شوند. این گزارش نشان می دهد که فساد "راهی را برای نفوذ" فراهم نموده و معافیت از مجازات انگیزه اصلی رشد فساد در سیستم قضایی می باشد.

با در نظر داشت یافته های ما، لازم به تذکر میدانیم که تاکیدات نخستین شما مبنی بر رسیدگی بر قضیه کابل بانک و اصلاح دستگاه قضائی کشور برای همه نهایت نوید ده و مسرت بخش پنداشته می شود. ما امید وار مشوره دهی و در جریان قرار گرفتن از تازه ترین انکشافات در این زمینه هستیم.

مردم با جدیت تمام خواهان اجرای برنامه های اصلاحات بشمول اقدامات سیاسی و غیر سیاسی جهت برکناری مسئولین فاسد، تعیین کارمندان ادارات محلی بر اساس شایستگی، و معرفی طرز العمل های موثرتر اداری می باشند. در این گزارش افغانها از دولت می طلبند تا مردم را از ارزیابی دقیق کارمندان سکتورهای عدلی و قضایی اطمینان داده و با هدف مبارزه با فساد و سوء استفاده مسئولین در ادارات پولیس، لوی سارنوالی و محاکم تغییراتی جدی رونما گردد.

"گفتگوی مردم افغانستان پیرامون صلح" به نبود حکومت در مناطق دور افتاده، ناامن و مورد مناقشه به مثابه محرکه اصلی درگیری های نظامی اشاره می کند. این گزارش یادآور می شود که ناتوانی دولت برای حفظ تعداد کافی نیروهای امنیتی در بسیاری از بخش های کشور باعث رشد فعالیت های تخریبی مجدد طالبان و دیگر گروه های مسلح غیرقانونی بخصوص در ولایات فاریاب، هرات، جوزجان و پروان شده است.

افغانهایی که در ساحات ناامن زندگی می کنند، تأکید می نمایند که ترس ناشی از نفوذ مجدد طالبان و وضعیت نامناسب نیروهای امنیتی افغان باعث شده تا دولت امنیت شهروندان را به ملیشه های محلی که اکثراً شهرت نیک ندارند بسپارد. بر اساس اظهارات مردم در ولایت کندز، این مسئله باعث ایجاد "دولت در درون دولت" شده که در آن "قانون" حسب دلخواه تفنگداران بصورت محلی، بیرون از ساختار های ولایتی یا ولسوالی اجرا شود.

این گزارش از دولت وحدت ملی می خواهد تا گروه های مسلح غیرقانونی و ملیشه های به اصطلاح طرفدار دولت را خلع سلاح نماید. این امر در مبارزه با نفوذ غیرقانونی دلالان محلی قدرت و جنگسالاران بر سر ادارات محلی دولت بسیار مهم می باشد.

همچنان مردان، زنان و جوانان افغان نگرانی عمیق شان را نسبت به اختلافات قومی و خصومت های تنظیمی که باعث ناامنی و بی ثباتی در بسیاری از بخش های کشور می شود، ابراز داشته اند. مردم می گویند این گونه درگیری ها بالقوه و اکثراً باعث بروز درگیری های گسترده تر میان دولت و مخالفین مسلح می شود که در آن هر طرف با ناامیدی سعی به یارگیری و تقویت پایگاه های خویش و جمع آوری اسلحه شده و بخاطر شکست دادن رقبا به جمع آوری و بسیج قوت ها مبادرت می ورزند. بنا بر این افغانها از دولت وحدت ملی می خواهند تا توجه بیشتر به حل منازعات محلی نموده و از

بروز منازعات از طریق ترویج میانجیگری و مصالحه سالم مردمی که پروسه فراگیر صلح را تضمین خواهد کرد، به طور ریشه ای جلوگیری نماید.

در گزارش عدم پیشرفت اقتصادی و نابرابری اجتماعی به مثابه یک محرک عمده برای بی ثباتی مشخص گردیده است. فقر، پیشرفت کند و نامتوازن در همه بخش های کشور همراه با بی کاری گسترده و نابرابری در اختصاص منابع از جمله مشکلاتی اند که دولت نتوانسته طی 12 سال گذشته به آنها پاسخ قناعت بخشی ارائه نماید.

افغانها نگرانی جدی خویش را در مورد سوء استفاده، اختلاس و توزیع نابرابر کمک های انکشافی ابراز داشته اند. مردم یادآور شده اند که نبود زیرساخت های اجتماعی و خدمات مانند پل، جاده، مکتب و کلینیک های صحی نه تنها باعث بی ثباتی دولت شده، بلکه باعث مشکلات و رنج جدی میان افغانهای فقیر می گردد. ما بدین باوریم که طرح شما در سخنرانی افتتاحیه تان دال بر "دولت وحدت ملی تعهد دارد تا بودجه ملی را به ولایات مستقیماً منتقل بسازد"، می تواند به مثابه تهدابی مشکل مذکور را مرفوع کند.

با تمرکز بر مسئله بیکاری و به ویژه بیکاری جوانانی که بطور روز افزون از فرصت ها محروم می گردند، برنامه گفتگوی مردم افغانستان پیرامون صلح دریافت که "تعلیم، کلید امنیت است". از نظر شهروندان افغان، تاکید بر مشکلات جوانان همراه با ابتکار در ایجاد شغل و افزایش درآمد برای آنان، به حیث یک اولویت عاجل و ملی برای دولت وحدت ملی به شمار می آید.

کشت کوکنار و مبارزه بخاطر کنترل اقتصاد غیرقانونی ناشی ازین کشت، میزان بالای بیکاری، فساد در درون نهادهای دولت، بی سوادی، معروض بودن جوانان به مواد مخدر و نفوذ گروه های مسلح بر جوانان از اساسی ترین مشکلات مردم گذارش میگردد. مردم از حکومت وحدت ملی می خواهند تا هرچه فعالتر به ایجاد شغل، سرمایه گذاری در ترویج محصولات جایگزین توجه نموده و در ضمن بر ایجاد تسهیلات و خدمات آموزشی برای جوانان به مثابه راه حل جدی برای مبارزه با مشکل مواد مخدر تاکید نمایند.

همان گونه که در خلاصه گزارش واضح شده است، شهروندان افغان تا کید مکرر ورزیدند که برنامه صلح و ادغام مجدد افغانستان ناکام بوده است. آنها نارضایتی و خشم شان را مبنی بر عدم شمولیت شان در روند تطبیق این برنامه و هم چنان عدم موجودیت فعالیت های انکشافی گسترده محلی که در طرح آغازین برنامه ذکر شده پیش بینی گردیده بود، ابراز داشته اند. شهروندان افغان در این گزارش ابراز داشتند که برنامه صلح و ادغام مجدد افغانستان توسط افرادی رهبری می شود که منافع شان در ادامه جنگ نهفته است. جنگجویان سابق طالبان که از طریق برنامه صلح و ادغام مجدد افغانستان به جامعه پیوسته اند، نیز نارضایتی خود را از این برنامه اظهار داشته و اذعان نمودند که این برنامه در بدست آوری اهدافش ناکام بوده است.

گزارش نشان میدهد که شهروندان کشور خواهان یک پروسه گسترده صلح اند تا اطمینان حاصل گردد که صلح مبتنی بر خواسته های مشروع تمام مردم افغانستان باشد و نه فقط از تیکه داران و دلالان قدرت. مردم از دولت وحدت ملی می خواهند که اصلاحات بنیادی را در برنامه صلح و ادغام مجدد افغانستان به نحوی روی دست گیرد تا زمینه ایجاد تهداب صلح پایدار برای تمام مردم در سطح محلی فراهم شود.

فشرده گزارش "گفتگوی مردم افغانستان پیرامون صلح" که در آن دیدگاه های مردان، زنان و جوانان کشور بازتاب یافته است، ضمیمه این نامه می باشد. امیدواریم خواسته های مردم درین گزارش بتواند دیدگاه شما را پیرامون استقرار صلح پایدار در افغانستان بیشتر از پیش کمک و تقویت نموده از جلالتمآب شما می طلبیم تا از آن به حیث تهدابی در پالیسی های ملی برای آوردن صلح، ثبات و خوشبختی در کشور استفاده نمایید.

اساسی ترین پیام این گزارش را دستیابی به صلح پایدار از طریق ریشه یابی بنیادی منازعه طولانی و سراسری در کشور با در نظر داشت راهکارهای محلی پیشنهاد شده مردم تشکیل میدهد.

امیدواریم طی ملاقاتی جزئیات بیشتری پیرامون گفتگوی صلح و نقشی را که نهاد های مدنی به حیث پل رابط و مطمئن فی مابین مردم و دولت می تواند بازی کنند، صحبت نماییم.

با احترام

اعضای کمیته گرداننده گفتگوی مردم افغانستان پیرامون صلح :

1. کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان
2. مجتمع جامعه مدنی افغانستان
3. شبکه جامعه مدنی و حقوق بشر افغانستان
4. اتحادیه سراسری کارکنان افغانستان
5. شبکه سراسری زنان افغانستان
6. مرکز انکشاف مهارت های زنان افغانستان
7. موسسه توجه برای حقوق بشر افغانستان
8. موسسه انکشاف اجتماعی و مساعدت های حقوقی افغانستان
9. موسسه انکشافی سنایی
10. گروه هماهنگی برای عدالت انتقالی
11. کمیته مشارکت سیاسی زنان

کاپی به: جلالتمآب داکتر عبدالله عبدالله رئیس اجرایی جمهوری اسلامی افغانستان